

NOVINE SLOVENSKE KRAJINE

Dr. Korošec se je pokazal za pravoga ljubitelja naroda i države.

Gda je po jesenskih volitvah, štete so se vršile 11. dec., odstopo dr. Korošec kak minister notrašnjih zadev, so njegovi nasprotniki vse mogoče laži zmišlivali od njega: da je milijone pokradno, da je odskočo, da so ga Mačkovi vrgli itd. Celu ešče ništérni ž njegovoga lastnoga tabora so začeli dvojiti i v bojzni trditi, da je ta njegova stopnja, kakštec je plemenita, škodлива. Mi smo svoj čas taki zapisali, ka je dr. Korošec odstopo samo zavolo toga, ka prinese pomirenje v državo z rešenjom hrvatskoga i slovenskoga pitanja.

Pred volitvami je jasno povedao dr. Korošec i po njegovom zgledi i njegovom nagovaranju tudi dr. Stojadinovič, da se bo šlo po volitvah k rešavanju samouprav, ali aotomij. Vsaki po svoj človek drži svojo reč. Leno jo je tudi dr. Korošec. Dokač se je dr. Stojadinovič dao ravnati po tanačaj dr. Korošca, je modro bilo ravnanje v državi za domače razmere i za one z inozemstvom. Po

volitvaj pa je neka nepoznana sila štelá pitanje samouprav spraviti z dnevnoga reda, Korošca porabiti, naj trdo ravna z Hrvatima i ta sila je spravila brez vednosti večih članov tudi brez znanja dr. Korošca takša pooblastila v finančni zakon za dr. Stojadinoviča, da bi on Jugoslavijo ravnao sam po zgledi Hitlera i Musolinija. Naj narod ne bi trpo nikše škode, naj bi prišo do svojih pravic i naj bi se država rešila vsej pretreslajov, je dr. Korošec odstopo i vplivao, da so odstopili tudi drugi ministri, po šterom odstopi je vržena dr. Stojadinovičova skupina i z novov vladov dr. Cvetkoviča je zasigurana pot k rešitvi samouprav, je zasigurana bodočnost močnih pravic Slovencev i Hrvatov, je zasigurana slobodščina naroda i je zasiguran močen razvoj naše države. Nasprotniki dr. Korošca naj zato zdignejo kranjščake s svojih glav i z zahvalnim srcem priznajo, da je dr. Korošec te skazao do njih najvejšo lübezen, gda so ga najbolje grajali.

Velika pomoč za delavce.

Delavec, če je šteo iti prek meje, ga je dosta koštalo. Keliki so se mogli zadužiti, da so si mogli spraviti potni list, zdravniški pregled i plačati glavarinu. Ka se tiče zdravniškoga pregleda, je te postao brezplaćen po velikom prizadevanju g. nar. poslanca, dr. Klara. On je spravo to olejšavo za našiva dva srezá. Po drugih srezaj ešče zmerom plačüjejo delavci zdravniški pregled. Kak so se delavci Slov. Krajine za to dobroto zahvalili g. poslanci, dr. Klari, nam ne znano. Vüpamo se pa, da iz zahvalnosti priznavajo to dobroto i jih ne grajajo. Dostakrat je najmere hvala grajanje dobrotnika. Priznanje dobrote je pa dužna zahvala, štero Bog terja od nas do dobrotnika. Ne dari, ne hvallisanje, ne mititi se, so dužnosti zahvale, nego priznanje, ka smo dobroto sprejeli i to vsikdar i povsod.

Zdaj pa čaka na delavce ešče edna, od prvejše vekša dobrota. V novi finančni zakon je vnešeno, da odsehmao delavci

ne bo trbela glavarinu plačati. Borba za odpravo glavarinu se je začela potom družbe sv. Rafaela. Na banovinskom zasedanju je javno zahtevao v imeni družbe banski svetnik Kleki, da se ta krivica popravi. Osrednja družba sv. Rafaela v Ljubljani i naša za Slov. Krajino sta den za dnevom kričale proti toj krivici, nar. poslanec, g. Klar je to pritožbo tudi podpirao na merodajnom mestu i tak je prišlo to veliko olejšanje v financijski zakon. Ne smemo pa pozabiti, da ide glavna zasluga pri tom vlevažnom olejšanju za naše delavce g. dr. Aranickýji, šefi izseljeniškoga odseka, ki je z smilnim srcem sprejelo naše pritožbe i delao tak dugo proti vsem obstojećim velikim poteškoćam, dokeč ne prišlo v financijski zakon, da se glavarina odpravi. Te zakon se mora sprejeti do 1. aprila. Vüpamo se, da bo sprejet i te z borbami za naše delavce letno prišparamo tem v Slovenskoj Krajini blüzi milijon dinarov.

Dekliški tečaj pri Gradi 10. ino 11. marca.

10. ino 11. marcá se bo vršo pri Gradi (v Gor. Lendavi) dekliški tečaj za vse kat. dekile župnije Gornja Lendava i tudi za okoliške dekile, ki so prav tak vabljené na tečaj. Tečaj bo vodo g. Oberžan i ena gospodična učiteljica. Gospoda Oberžana že poznate iz Čankove, kda so bili tam kaplan, kak gorečega ljubitelja mladine. Te gospod so tudi sprijali na sebe to težko nalogo, da letos 10. i 11. marca pokažejo v svojih govoraj tudi gračkim i okoliškim deklam pravo vrednoto katoličanske dekile. Teva dneva vas bodo navčili, kak se naj vladate v tujem sveti, gda te daleč od domače grüde. S tem tečajom je pa tudi združena verska obnova vseh dekeo. Zato bode spored tečaja takši, ka de se vršo v cerkvi i tudi zvün cerkve. Vsakši den bodeta dva govora v cerkvi (eden dopoldne po sv. meši, drugi pa po poldne po litanijah) i dva govora zvün cerkve, ki ta se vršila v šoli.

Naj ne bo niedne deklina v celoj fari, ka bi teva dva dneva zamüdila. Starši, če ščete meti düševno zdravo deco i ščete, da bo rasla v pravom krščanskom dühi, te pošlite te den vse vaše hčerke, ki bodo v svojoj zreloj dobi tudi same vzgojiteljice svojega pokolenja.

Sestanek Balkanske zveze.

Zadnje dni februara meseca so se v glavnom mestu Romunija, Bukarešti, sestali zvünešnji ministri balkanskih držav, to je Grčije, Türčije, Romunije i Ju-

goslavije. Na sestanku so sklenili, da se bodo štiri balkanske države podpirale v ohranitvi Evropskoga mirü.

Sestanek kat. učiteljic v Gor. Lendavi 12. marca.

12. marca se bode vršil ob desetih dopoldne sestanek kat. učiteljic v prosvetni sobi v Gornji Lendavi. Predaval bo g. Oberžan o temi: „Sodobna učiteljica v moderni šoli“. Gospod Oberžan je mnogo potoval po svetu. Tudi si je pridobil mnogo izkušenj, kar se tiče vzgoje mladine. Zato upam, da Vam bo vsem ustregel s tako lepo temo.

Ob devetih bode v župnijski cerkvi sv. maša in kratek cerkveni govor za udeleženke; nato pa bode sestanek v prosvetni sobi.

Vabimo vas vse katoliško misleče učiteljice, da rade pridete ta dan v Gor. Lendavo. Naj se vam ne vnoža, če bi morda bile neugodne vremenske razmere. Naj velja: 12. marca vse okoliške učiteljice v Gor. Lendavo.

Razgled po katoličanskem sveti.

Sv. Oča za od potresa ponesrečene v državi Chille. † sv. Oča so poslali tem ponesrečenim ne samo blagoslov, nego tudi včasi po nesreči penezno podporo.

Poklanjanje sveč sv. Oči. Po staroj navadi so na svečnico sv. Oči poklanjali lepo izdelano blagoslovljeno svečo predstavnik kaptola poedinih bazilik, semenišč, kolegijov, redovniških hiš i rimskih kongregacij. Sv. Oča te sveče darüjejo v znamenje prijateljstva visokim državnim zastopnikom i kardinalom.

Pred Božičom je vmro na Polskom varšavski nadškoj, kardinal Dr. Aleksander Kakowski. Kardinalat njemu je podelo l. 1919. papa Benedikt XV. S pokojnim Papom Pijom XI. ga je vezalo srčno prijateljstvo. Kardinal Kakowski je najmre 28. okt. 1919. posveto za škofa pokojnoga papo, ki je tista leta bio kak nuncij na polskom. Zdaj sta že v nebesaj vküp. — Pri sprevodi je bilo 60 škofov, prek 5000 dühovnikov, predsednik države i ministri. Pokojnik je v svojoj nadškofiji dao postaviti do 300 cerkev i kapelic. Telo je bilo položeno v kripto varšavske katedrale. Kesnej se bo preneslo na varaški cintor za sirmake. To je najmre kardinal sam želo i v teštament napisao.

Sestanek v Franciji: 12. marca v Saulzoir (Nord), med Valenciennes in Busigny.

Oživlanje starih navad v Belgiji. Zadnje čase se je v Belgiji začelo gibanje, da se naj lepe stare krščanske navade znova poživijo. Tak so v glavnom varaši v Bruxellesi peki nedavno slovesno proslavili svojega patrona sv. Alberta. Po krasnoj prošeciji i slovesnoj službi božoj je bilo po nekdašnjoj navadi darovanje krüha. Vsakši pek je prineso košarico krüha na oltarne stube. Te krüh so potem razdelili med siromake. — Na Božič so tudi bili obnovljeni takzvani misteriji, to je, pobožne igre, kak je bila navada v XVI. stoletju.

Krivoverci Husiti se vračajo v krilo Cerkev. Kak pišejo polske novine, se Husiti v tistom kraji, ki je od Češke bio dani Polskoj, vračajo k Matericerkvi, od štere so bili otrgnani. V tom deli nekdašnjega polskoga Tešina je do l. 1920. ne bilo niti ednoga krivoverca Husita. V tom leti je Česloslovaška s silov vzela Polskoj to pokrajino pa začela širiti krivo vero. S penezi je pridobila okoli 8 jezero polskih delavcov. Zdaj so vse te krivice popravlene.

Eucharistični kongres v Ameriki. V New Orleansu je bio 8. mednarodni eucharistični kongres. Do 300.000 vernikov je prišlo vküp, 100 škofov, 400 prelato i več jezer dühovnikov. V mestnoj dvorani, ki je bila opremljena kak cerkev, je bilo postavljenih 150 oltarov za sv. meše. Zastopnik sv. Oče je bio kardinal Munde-

lein iz Chikage. Sklepni govor so držali po radiji pokojni papa Pij XI. Med drugim so djali: Verjemo v vstajenje Cerkev vsešerom, gde se širi češćenje presv. Olt. Svestva. Kak nebi mogli pričaküvati boše čase za Cerkev, če v vašoj deželi pa pri vseh narodaj opažamo, kak napredüje lübezen i češćenje presvetoga oltarskoga Svestva!

„Nastaviti ščemo Kristušovo Polsko!“ — V imeni teh štirih reči se je zbrala polska moška mladina lani oktobra na Jasnoj gori ob svetišči Marije Dev. 120.000 jih je bilo. V svojoj sredini so meli dva kardinala i 16 škofov. Med govorniki je začrtao pot zbranoj armadi katoličanskih dečkov polski primaš, kardinal Hlond: „Prišeo je čas, gda se ma svet, gda se ma Polška odločiti, ali naj ide za Kristušom, ali se bo oprijela bogotajcov. Polška že vrši svoje glasanje za Kristušovo kraljestvo. To glasüvanje naj se zaklüči brezi odloka tak, da se bota lüdstvo pa država močno naslonila na düh svetoga Evangelija. Polška ide naprej i dovršava poslanstvo kak Polška Kristušova“.

Redovne družbe i njihov tisk. Po najnovjših podatkih izdajajo redovniki v kat. cerkvi 3334 časopisov. I to: „Bratje krščanskoga navuka“ v Ploermeli 4, „Misijonari od Scheuta“ 4, „Somaski“ 6, „Družba sv. Pavla“ 9, „Minimi“ 10, „Mariani“ 10, „Nabožna Družba sv. Jožefa“ 11, „Papinski pomožni zavod za Taljane v tujini“ 13, „Dühovniki Presv. Srca Jezušovoga“ 14, „Patolinci“ 19, „Barnabiti“ 19, „Redovniki sv. Kamila“ 20, „Salvatorijanci“ 20, „Pasijonisti“ 20, „Marijini služabniki“ 23, „Assumpcijonisti“ 26, „Premonstratenci“ 26, „Karmeličani“ 28, „Lazaristi“ 38, „Dühovniki Presv. Olt. Svestva“ 38, „Augustinijanci“ 43, „Karmeličanji bosci“ 43, „Marianisti“ 54, „Družba Bože Reči“ 56, „Francišskani konventualci“ 60, „Oblati“ 72, „Kleretijanci“ 94, „Redemptoristi“ 98, „Benediktinci“ 112, „Dominikanci“ 171, „Bratje krščanske škole“ 236, „Francišskani minoriti“ 349, „Kapucini“ 370, „Salezijanci“ 503, „Jezuitje“ 685.

Marija — opatinja. Čüдно je to pa je istina. Gde? Blüzi mesta Pincethorpe je v lepoj dobravi samostan benediktink. Posebnost toga samostana je v tom, da nema opatinje (predstojnice) nego zvoli vsako leto Marijo Devico za svojo opatinjo.

12.000 far brezi dühovnika! To je v Franciji. Leta 1900 je mela Francija 33.200 dühovnikov v düšnom pasterstvu, leta 1935 pa samo 21.000. Zdaj pa hvala Bogi ide na bole. Število bogoslovcov se je zdignolo na 10.000. Takše razmere so doma. Ma pa Francija vnogo misijonarov.

Dva kelija za poganske misijone so podarili lansko leto prebivalci v Castelgandoli sv. Oči Papi, gda se je selo novembra nazaj v Vatikan. Prinesli so za slovo tudi več košar lepoga sada.

Vredništvo v Lendavi hš. 67, uprava v Črensovclh, Slov. Krajina.

Letna naročnina v državi 30 Din., mesečno 2-50 Din., v inozemstvu 72 Din., mesečno 6 Din. z M. Listom letno 100 Din. Na sküpní naslov pri širitelaj v državi je letna naročnina 24 Din., mesečna 2 Din. — Plačati se mora naprej. Stev. položnice 11806. Rokopisi se ne vračajo. — Cena oglasov: Cela stran 800 Din., pol stran 400 Din. i tak nižje Posiano me d tekstóm vsaka reč 2 D mali oglasi do 10 reči 5 Din. više vsaka reč 1:30 Din.

Nedela

v postu druga.

Jezuš je vzel s sebov Petra, Jakoba i njegovoga brata Janosa, je pelao zosed na visoko goro i se je pred njimi preobrazo: njegov obraz se je zasveto liki sunce i njegova oblacila so postala bela liki sneg. I glej, prikazala sta se njima Mozeš ino Elija z njim guceca. Ogloso pa se je Peter i pravo Jezusi: „Gospod, dobro je, da smo tu; ci sceš, naredimo tu tri satore: tebi ednoga, Mozeši ednoga pa Eliji ednoga.“ Da je pa on esce gucao, glej, svetli oblak je nje obseco i glej, glas z oblaka je gucao: „Te je moj ljubeni sin, nad sterim mam veselje, njega poslušaj.“ Kda so vučeniki to čuli, so spadnoli na svoj obraz i jako so se zbojali. Jezuš pa je pristopo, se ji dotekno i pravo: „Stanite i ne bojte se!“ Pozdignovski pa oči svoje, ne so vidli nikoga, nego samoga Jezusa. I doli idoc z gore njim je Jezuš zapovedao: „Nikomi ne pravite to, ka ste vidili, dokec Sin cloveci od mrtvih ne stane.“ (Mat. 17, 1-9.)

Zakaj pa je bio Jezuš poveličani na Tabori?

Gospod je pred svojim poveličanjem apostolom gucao od svojega trpljenja pa njim je tak pokazao pot, po steri bodo tudi oni mogli hoditi. Da pa clovek vednako hodi i po poti ne zabodi, more poznati cio, da se te lezej drzi prave smeri. Naš cio pa je, da dosegnemo zveličanje, poveličanje duše i tela; i ga dosegnemo, ce bomo hodili po stopajaj trpečega Zveličara. Zato je bilo primerno, da je Gospod svojim vučenikom pokazao yelicaštvu svoje slave, v steri bomo poveličani tudi mi.

Svetlost, v steri se je Kristuš pokazao na Tabori, je bila tista, kak v zveličanju, a ne v celoj nebeskoj krasoti. Na Kristušovo telo je zasijala žareča svetloba iz njegovoga božanstva pa iz duše. Zakaj pa je ta božanska svetloba, štera je od rojstva bila v njem, ne stalno bliščala celi 33 let, do smrti? To se je zgodilo po posebnoj odredbi božoj. Vola boža je najmre bila, da Kristuš trpi i cloveči rod odreši. Ne bi ga pa nikdar križali, ce bi stalno iz Njega sijala ta boža svetlost.

Tu na Tabori pa je Gospod meo svoje razloge, da je pušto po božanstvi prešiniti s svetlobov cloveče telo, kak sunčni traki prešinejo i razsvetlijo zrak. Svoj pomen ma, da je zažaro Gospodov obraz kak sunce, obleka pa se je razsvetila kak leskeči sneg pod suncom. Svetloba Gospodovoga obličja nam kaže njegovo veličanstvo, lesket njegove obleke pa nam predstavlja lepoto poveličanih svetnikov v večnosti.

K gospodovomi poveličanju so bili pozvani: iz stare Zaveze Mojzeš pa Elija, iz nove pa Peter, Janoš i Jakob, kak svedoki toga poveličanja. Kristuš je zato bio poveličani, da ludem prikaže svojjo slavo i tak v njih zvubi hrepenenje po zveličanju. K zveličanju pa so pozvani ne samo ludje, ki živejo po Kristušovom prihodi i v njega verjejo, nego tudi verniki stare Zaveze. Gda je prišeo Gospod v Jeruzalem, da trpi i vmerje, so njemi kričale vnožine „hozana“, ki so hodie pred njim, pa vnožine, ki so prihajale za njim.

Mozeš pa Elija sta pozvana; Mozeš iz predpekla, Elija pa iz kraja, kama je bio odnešeni. Zakaj pa ravno teva dva?

Iz sledecih razlogov: Židovje so zatrdjavali, da je Kristuš sam Elija ali Jeremija ali šteri drugi prorok, ki je prišeo na svet. Zato zdaj prideta Elija pa Mozeš, da apoštolje jasno

Kak so rasle Novine

od 1. 1938. marca 1. do 1. 1939. marca 1. po faraj Slovenske Krajine na skupni naslov pri širitelaj:

	1938. marci komadov	1939. marci komadov	1939. marci več	1939. marci menje
Župnija Črensovci				
Črensovci	96	103	7	—
Trnje	43	62	17	—
Žižki	54	57	3	—
Srednja Bistrica	18	27	9	—
Gornja Bistrica	28	41	13	—
Dolnja Bistrica	28	29	1	—
Bednja	4	6	2	—

V Črensovsko faro je hodilo 1. 1938. marca 1. na skupni naslov 271 Novin, 1. 1939. marca 1. 323 Novin. To je, letos hodi na skupni naslov 52 komada več, kak lani marca 1.

	1938. marci komadov	1939. marci komadov	1939. marci več	1939. marci menje
Župnija Beltinci				
Beltinci	74	85	11	—
Bratanci	27	30	3	—
Dokležovje	23	27	4	—
Gančani	42	47	5	—
Ižakovci	33	36	3	—
Lipovci	24	22	—	2
Melinci	14	16	2	—
Odranci	22	59	37	—

V Beltinsko faro je hodilo 1. 1938. 1. marca na skupni naslov 259 Novin, 1. 1939. marca 1. 322 Novin. 63 komadov več, kak lani 1. marca.

	1938. marci komadov	1939. marci komadov	1939. marci več	1939. marci menje
Župnija Lendava				
Lendava	40	51	11	—
Gaberje	10	10	—	—
Mostje	10	6	—	4

V Lendavsko faro je hodilo 1938. 1. marca 1. na skupni naslov 60 Novin, letos 1. marca 67 Novin. To je letos hodi 7 komadov več, kak lani 1. marca.

	1938. marci komadov	1939. marci komadov	1939. marci več	1939. marci menje
Župnija Bogojina				
Bogojina	100	97	—	3
Bükovnica	12	10	—	2
Filovci	40	35	—	5
Ivanci	33	31	—	2
Strehovci	30	33	3	—

V Bogojansko faro je hodilo 1938. 1. marca na skupni naslov 215 Novin, letos 1. marca 206 Novin. Letos hodi za 9 kom. menje, kak lani 1. marca.

	1938. marci komadov	1939. marci komadov	1939. marci več	1939. marci menje
Dühovnija Hotiza				
Hotiza	30	32	2	—

To je letos hodi na skupni naslov 2 kom. več, kak lani marca 1.

	1938. marci komadov	1939. marci komadov	1939. marci več	1939. marci menje
Župnija Polana				
Velka Polana	48	102	54	—
Mala Polana	17	20	3	—

V Polansko faro je hodilo 1938. 1. 1. marca na skupni naslov 65 Novin, letos 1. marca pa hodi 122 Novin. To je letos hodi na skupni naslov 57 komadov več, kak lani marca 1.

	1938. marci komadov	1939. marci komadov	1939. marci več	1939. marci menje
Župnija Dobrovnik				
Kobilje	40	55	15	—

To je letos hodi na skupni naslov 15 kom. več, kak lani marca 1.

	1938. marci komadov	1939. marci komadov	1939. marci več	1939. marci menje
Župnija Turnišče				
Turnišče	59	68	9	—
Gumilica	27	31	3	—
Nedelica	25	25	—	—
Lipa	29	27	—	2
Renkovec	38	35	—	3
Brezovica	15	14	—	1

V Törjansko faro je hodilo 1938. 1. 1. marca na skupni naslov 193 Novin, letos hodi 1. marca na skupni naslov 200 Novin. Letos hodi na skupni naslov 6 kom. več, kak lani marca 1.

	1938. marci komadov	1939. marci komadov	1939. marci več	1939. marci menje
V Lendavskom srezi i dekanati je čisti narastek Novin od 1. marca 1938 do 1. marca 1939 190 komadov.				

	1938. marci komadov	1939. marci komadov	1939. marci več	1939. marci menje
Župnija Tišina				
Tišina	10	12	2	—
Gederovci	15	13	—	2
Kupšinci	9	6	—	3
Krajna	18	15	—	3
Gradišče	3	3	—	—
M. Petrovci	7	7	—	—
Petanji	16	22	6	—
Rankovci	3	7	4	—
Sodišinci	6	7	1	—
Vancaves	—	12	12	—
Tropovci	8	8	—	—

V Tišinsko faro je hodilo 1938. 1. marca 1. na skupni naslov 95 Novin, letos 1. marca pa hodi 112 Novin. To je za 17 komadov več, kak lani marca 1.

	1938. marci komadov	1939. marci komadov	1939. marci več	1939. marci menje
Župnija Sv. Sebeščan				
Prosečkaves	14	15	1	—
Pečarovci	14	10	—	4
Šalamenci	5	4	—	1

V Sebeščansko faro je hodilo 1938. 1. marca 1. na skupni naslov 33 Novin,

spoznajo: Kristuš je ne Elija, niti ne Mozeš.

Mozeš je postavodajalec izraelskoga ljudstva, Elija pa goreči zagovornik bože česti. Zdj se prikazeta kak služabnika Kristušoviva, da tak nišče nemre več praviti: Kristuš zametavle stare postave.

Mozeš pa Elija prideta k Gospodi, da spoznamo njegovo oblast nad živimi pa mrtvimi. Mozeš je prišo najmre iz kraja mrtvi, Elija pa je esce ne vmro. Gospod je šteo Mozeša pa

letos 1. marca 29 Novin. To je za 4 komade menje, kak lani marca 1.

	1938. marci komadov	1939. marci komadov	1939. marci več	1939. marci menje
Župnija Markovci				
Markovci	6	6	—	—
Župnija V. Dolenci				
V. Dolenci	26	26	—	—
Župnija Grad				
Grad	28	40	12	—
Dolič	15	18	3	—
Kovačevci	10	11	1	—
Kruplivnik	11	13	2	—
Vidonci	50	59	9	—
Trdkova	12	8	—	4

V Gradsko faro je hodilo 1938. 1. marca 1. na skupni naslov 136 Novin, letos 1. marca pa hodi 149 Novin. To je za 23 komadov več, kak lani marca 1.

	1938. marci komadov	1939. marci komadov	1939. marci več	1939. marci menje
Župnija sv. Jelena				
sv. Jelena	33	34	1	—
Župnija sv. Jürj				
sv. Jürj	64	65	1	—
G. Slaveči	4	4	—	—

V Jürjansko faro je hodilo leta 1938. 1. 1. marca 1. 68 Novin, letos 1. marca 69 Novin. To je za 1 komad več, kak lani marca 1.

	1938. marci komadov	1939. marci komadov	1939. marci več	1939. marci menje
Župnija Nedela				
Boreča	9	10	1	—
Martinje	14	14	—	—
Šilinci	4	9	5	—

V nedelsko faro je hodilo 1938. 1. 1. marca 1. na skupni naslov 27 Novin, letos 1. marca pa 33 Novin. To je za 6 komadov več, kak lani marca 1.

	1938. marci komadov	1939. marci komadov	1939. marci več	1939. marci menje
Župnija Martjanci				
Martjanci	16	19	3	—
Noršinci	20	21	1	—
Mlajtinci	12	13	1	—
Vučagomila	33	25	—	8
Tešanovci	15	15	—	—

V Martjansko faro je hodilo 1938. 1. 1. 1. marca na skupni naslov 96 Novin, letos 1. marca 93 Novin. Za 3 komade menje, kak lani marca 1.

	1938. marci komadov	1939. marci komadov	1939. marci več	1939. marci menje
Župnija Cankova				
Cankova, Korovci, Domajinci	29	29	—	—

	1938. marci komadov	1939. marci komadov	1939. marci več	1939. marci menje
Župnija Sobota				
Sobota	15	13	—	2
Bakovci	26	24	—	2
Borejci	7	2	—	5
Krog	29	29	—	—
Murski Črnci	4	4	—	—
Satahovci	13	23	10	—

V Sobočko faro je hodilo 1938. 1. jan. 1. na skupni naslov 100 Novin, letos 1. marca 100 Novin. Ne več ne menje.

Pripomba: Mesto Sobota samo ma 103 Novin naročenih. V sobočkem srezi so narasle Novine za 41 komadov.

Pripomba: Zakaj smo te izkaz objavili? Zrok je dvojni. 1. Da vidimo po raznih farah i vesnicah, kak se držijo naročniki širitela i širiteo naročnikov. Kem bole goreči je širiteo, tem bole se ga držijo naročniki. Včas se pa tudi tak zgodi, ka je širiteo goreči pa so mlačni naročniki. Glavna regula pa li vala, ka kde je goreči širiteo, tam je število Novin naraslo ali bar se v veksoj meri se ne zmenalo. Vzroki zmenanja so pa tudi dostokrat izselitev.

V lendavskom srezi je na posamezne naslove vno go menje naročenih, kak v sobočkem srezi. V sobočkem srezi mam vno go več naročnikov na posamezne naslove, kak na skupni naslov. Tomi vzrok je to, ka na posamezni naslov je bole redno dobijo do rok, kak pri nešternih širitelih. Večkrat je pa tudi poštna dostava kriva po občinaj, da na skupni naslov kesnej pridejo Novine, kak na posameznoga.

Po toj objavi prosimo, kak najbole krepko vse širitele, naj taki razdelijo Novine, kak je po pošti dobijo, naročnike pa, naj je redno plačujajo. Frtao leta skoro mine, a naročnine je malo plačano. Prosimo širitele, naj jo poberejo.

UPRAVA NOVIN.

Elijo postaviti apoštolom v zgled. Mozeša v potrpežljivosti, Elijo v gorečnosti. Pa tudi kak zbgod srčnosti. Mozeš se je ne zbojao Faraona, Elija pa ne Ahaba.

Zakaj pa je Gospod vzeo sebov na goro samo Petra, Janosa i Jakoba?

Tej trije so bili najodličnejši. Peter se je odlikovao po svojoj lübezni do Gospoda, Janoš je odlikovani po lübezni, s šterov ga je Kristuš lübo bole kak druge apoštele. Jakob pa je bio odlikovani po mučeništvu.

Pametne izjave.

Stariša, oča i mati edne izseljenke v Franciji, štero sta kak mladoletno ta poslala, nam pišeta sledeče pretreslive reči:

„Naj pošilajo Novine najnoj hčeri, štera že vmira na duši vu toj mrzloj tujini v Franciji.“

Dragi prečastiti gospod, či bi midva to znala, kakša velka pogüba je tühina, nikoli ne bi pustila midva najno deco v tühno ...“

Oča maloletne se zgiasi pri nas i se zahvali za odredbo oblasti, štera mladoletnih ne püsti v tujino. Etak se je zahvalüvao pameten oča: „Hvala za to odredbo. Mladoletna hči mi je po sili štela vujti v tujino, jaz bi se pa morao na stara leta sam

Glasi iz Slovenske Krajine.

Dühovne vaje na Hotizi. Marca 2. se začnejo dühovne vaje za mladino, končajo se 6. marca. Dühovne vaje vodi g. Lovrenčič salezijanec. Dühovnih vaj se smejo vdeležiti tudi starejši.

Zakaj de se zidao „Dom sv. Franciška“ v Črensovcih? Nikak bi lejko pitao, zakaj se ne zida hiša za sirote pravimo v Boreči ali v Peskovcih itd. zakaj ravno v Črensovcih. Zrok je te. Jedina skupščina tretjega reda je obstojala te v Črensovcih. Ta je dala pobüdo za delo, je jasno, da je hišo določila za Črensovce. Cerkvena oblast je to potrdila, kda je potrdila pravila odbora i podporno društvo Doma sv. Franciška. Isto je napravila civilna oblast, gda je podpora poklonila za hišo v Črensovcih i ne, pravimo na Bistrici ali gdekoli. Vsi darovniki so dali okoli štiristojezer dinarov za hišo v Črensovcih. Zato po düšnoj vesti na drugi kraj kak Črensovce ne moremo misliti, štero mesto leži pri velkoj cesti i na sredini med Sobotov i Lendavov.

Vizitacija tretjega reda se je vršila v Črensovcih od nedela do srede. G. vizitator p. Henrik Damiš od sv. Trojice so vsaki den dvakrat predgali i spovedavali tretjerednike i druge. **Kobilje.** Naši vrli izseljenci v Franciji so zvedeli, da mam v domačoj vesi dühovnika. Tudi to so zvedeli, da te dühovnik pobirajo milodare za različne potrebe, ki jih ma naša siromaška cerkva. Ovak je naša cerkva lepa, a za redno opravljanje službe bože nam esce dosta trbe. Tak nam je potreben boži grob, nebo, mešna obleka itd. Naš rojak Berden Emerik je bio tak vrli i nam je poslao v podporo za te naše potrebe 171 din. v našoj valuti. To je nabral od naših izseljenkov v Franciji i poslao našemi g. dühovniki. Darüvali so pa sledeči v frankaj: Berden Emerik, žena i mati 40, Gönc Jožef i žena 20, Miholič Ernest 10, Lopert Ana 10; vsi ti so s Kobilja. Darovali so esce: Hozjan Olga iz Žižkov 20, Gerencer Elizabeta iz Radmožanec 10, Hozjan Katarina 3 i Bojnc Kristina 2, obe sta s Hotize. — Zvün toga so nam poslali v podporo za te potrebe naše cerkve iz Francije: Ferencek Viljem i žena Horvat Marjeta 150 din., Gomboc Ludvik 40 din, Miholič Pavel pa nam je iz Amerike poslal 100 din. — Vsem tem darovnikom se g. dühovnik iz srca zahvalüjejo i prosijo Boga, naj jim to njihovo dobroto s svojim blagoslovom obilno poplača. Priporočamo se pa tudi drugim našim izseljenkom, da nam po mogućnosti pomagajo. Vse, ka darujete, Bogi na čast darüjete i On vam obilno povrne. — Koren Ivan, dühovnik.

doma mučiti. Zdj je pa prisiljena, da mi doma pri deli pomaga.“

Belgijska vlada odstopila.

Komaj en tjezen je živela Pierlotova vlada v Belgiji, že je mogla odstopiti. Zrok odstopa je autononistično gibanje Flamcov, šteromi proti stojijo Valonci, to je Francoski govoreči Belgiji.

Odkrita zarota narodnih socialistov v Budapešti.

"HIZICKI DOMAČOJ"

**Gutman Jožef á Gidy z Fl-
lovec.** Velečastiti g. urednik! Iz
srca vas pozdravim i vam želem
od ljuboga Boga vse najbolše,
posebno božo pomoč, da bi
mogli še vnoqa leta prenašati
delo, ki ga mate za nas izse-
ljence. Vnožina izseljencov ostane
verna Bogi, svojoj domovini
i rojstnoma kraji, ar jim k tomi
pomaga naš domači krščanski
tisk, šteroga vodite vi, g. urednik
i ki je že jako dosta dobroga
včino. Ali šče izda so ljudje, ki
ne pripoznajjo, kak so Novine
potrebne izseljencem v tujini,
zato jih ešče vnoqi nemajo na-
ročnih. Neštérni se vó gučijo,
da nemajo časa. Ali jaz mislim,
da vsakši izseljenec i vsakša iz-
seljenka ma telko časa, da si
prešte Novine i Marijin List. Ne-
štérnim se pa milijo penezi, ki
bi je morali plačati kak naroč-
nino za liste. Ali v tujini je mogo-
če ostati dober samo po dobrom
čtenju. Tudi starši bi morali svo-
joi deci že doma naročiti, naj
čtejo naše liste i njim je naročiti.
Ali vnoqim je te, kda njim dete
odide v tujino, samo to glavno,
naj njim dosta peněz pošle, kak
pa dete tam v tujini žive, njim
je pa deveta briga. Te se pa
tožijo, ka jih dete ne boga, kda
je prišlo iz tujine, da je z vsem
nezadovolno. Vnoqi se tam v
tujini pokvarijo, vnoqi pa osta-
nejo dobri, ar čtejo naše krščan-
ske liste, Novine i Marijin List.
— G. urednik, lepo se vam za-
hvalim na rednom pošiljanji listov
i vas ešče ednok pozdravljam.
Vsikdar prosim sv. Družino, naj
vam pomaga pri vsem našem
požrtvovalnom deli.

**Sukič Ana, Saturnin iz Ra-
dovec.** Gospod urednik Novin,
želem vam, da bi v novom leti
srečno vodili Novine. Zahvalim
se vam na rednom pošiljanji lista
i za dobre glase, štere nam ob-
javlate v Novinaj. Pozdravljam
vas i vse vaše sodelavce, syo-
jega brata, nevesto i njeva malo
dete.

**Felbar Franc, La Nane iz
Renkovec.** Prečastiti g. urednik!
V imeni Jezusa i Marije vas po-
zdravim i se vam lepo zahvalim
na rednom pošiljanji Novin i Ma-
rijinoga lista. Tej listi mi davlejo
krepost i veselje v toj mrzloj
tujini. Šče ednok vas pozdravim,
g. urednik. Pozdravljam tudi preč.
g. dekana Jeriča i se njim lepo
zahvalim za njihovo dobroto, naj
jih ljubi Bog še dugo ohrani sre-
čni i zdravi. Pozdravljam svoje
drage starše i bratjo, naj je ohrani
ljubi Jezus. Tudi svojo rojstno
ves Renkovec i celo Slovensko
Krajino pozdravljam.

**Tratnjek Jožef, Ferme Mont-
houry.** Prečastiti g. urednik! Hvalen
bodi Jezus Kristuš, za temi
rečmi vas pa lepo pozdravimo
jaz, žena Bara i dete Micika i
i vam želemo zdravje od ljuboga
Boga i Bl. D. Marije. Novine
redno dobimo i se vam lepo
zahvalimo za to. Šče ednok vas
vsi prav lepo pozdravimo.

**Horvat Viktor i Verona,
Gardieu de Mr. Seret.** Prečastiti
g. urednik! Prle kak bi vam kaj
drügo pisala, se vam etak oglasa-
siva: Hvalen Jezus i naša lüba
mati Marija. Za temi svetimi
rečmi vam pa naznaniva, č. g.
urednik, da so nama g. Camplin
kak naš duševni pastir naročili,

naj širiva naše krščanske Novine
i Marijin List. Zdaj sva pa že
2 naročnika dobila, ednoga ka-
toličanca i edno evangeličanko.
Od najne naročnine 5 Din. izro-
čava na sv. misijon g. Kereca.
Z Bogom naša draga Slov. Krajina.
**Meričnjak Terezija, Chateau
de la Chezine.** Prečastiti gospod!
V Jezusi i Mariji vas pozdravljam
i se vam najlepše zahvalim na
rednom pošiljanji Novin i Mari-
jinoga lista, šteriva lista sta mi
na veliko veselje v toj mrzloj tu-
jini. Jaz sam pri ednoj krščanskoj
družini, vsi se pelamo vsako ne-
delo k sv. meši.

**Gönc Marija, Ferme Haute
Bevoje s Koblija.** Prečastiti g.
urednik! Moje prve reči do vas
so: Hvalen bodi Jezus i Marija.
Lepo se vam zahvalim na red-
nom pošiljanji Novin, štere so
mi na veliko veselje v mrzloj
tujini. Želem vam od Boga vno-
go let zdravja, pozdravljam svojo
deco, stariše, vso rodbino, po-
sebno pa g. duhovnika Korena
na Kobliji.

Smej Martin, Athenaj. Vele-
cenjeni gospod urednik Novin!
Tudi jaz se vam ednok oglašim
v Novinaj pa vas dava oba z
ženov lepo pozdraviti i vam že-
liva zdravje. Pa vam dam na
znanje, da sva müva spremenila
mesto, zato vas lepo prosiva, da
nama bote od zdaj naprej pošila-
li na novi naslov. Zdaj vas šče
ednok lepo pozdraviva, drage
stariše, brate i sestrice moje i
ženine, beltinske duhovnike i
celo Odransko ves.

Službena naznanila

Dvodnevni kletarski tečaj
se bo vršil na vinarški in sad-
jarski šoli v Mariboru v dneih
13. in 14. marca 1939. Tečaj bo
teoretičen in praktičen in bo tra-
jal vsak dan od 8 do 12 in od
14 do 18 ure, je brezplačen in
namenjen predvsem praktičnim
vinogradnikom. Za hrano in pre-
nočišče skrbe tečajniki sami. Za-
nimanci se naj prijavijo pred-
hodno z dopisnico.

**Tečaj za zatiranje škod-
ljivcev in boleznj ter škrop-
ljenje sadnega drevja** se vrši
v soboto, dne 11. marca na vi-
narski in sadjarski šoli v Mari-
boru. Tečaj je teoretičen in prak-
tičen ter traja od 8. do 12. in od
14. do 18. ure. Za hrano skrbe
tečajniki sami.

Pošta.

**Horvat Agneška i Jožko, Ri-
viere de Corps.** Sprejeli naročnino do
polovice aprila i 10 din. na misijon g.
Kereca. Bog povrni! Štemer Adela,
Ecleines par Passavant. Sprejeli 100
din. i spisali po želi 50 din. za naroč-
nino, 50 din. na misijon g. Kereca.
**Meričnjak Terezija, Chateau de la
Cezine.** Leta 1937. smo sprejeli 126
din. S toga je 8 din. šlo na to leto, ar
je bilo plačeno samo 92 din. Na 1938.
l. je ostalo tak 118 din. S toga 18 din.
ostane na 1939 l. Domači so plačali
lani decembra 85 din, pa ti si poslala
68 din, letos januara. To je vse vküp
171 din. Na letos plačaš 100 din, višek
je 71 din. Kalendar smo ti znova poslali,
kak smo ti že javili. Po tvojoj želi
obrnemo 18 din. na podporo Novin i
10 din. na misijon g. Kereca. Tak maš
na 1940. l. naprej 43 din. **Gönc Ma-
rija, Ferme Haute Bevoje.** 38 din.
sprejeli, 10 din. obračunali za kalen-
dar, šteroga smo poslali. Naslov na
Jožefa prepisali. **Horvat Anton, Rerch-
bach Cue Nething.** Brat Štefan je pla-
čao letošnja naročnino v zneski 100 din.
**Čahuk Kalmana domači, Križevci
Slov. Krajina.** Novine Čahuk Kalmana
so prisle iz Francije nazaj s pripombov,
da je mesto spremeneno. Javite nam nje-
gov novi naslov. **Antolin Jožef, Ros-
senviller.** Sprejeli 68:60 din. S toga
6 din. na lansko leto, 40 din. na ma-
terino zahtevo za njihovo naročnino
doma, 10 din. za poslani kalendar, tak
ostane na 1939. l. 10:60 din. **Rožman
Trezika, á la Hable.** Sprejeli 93 din.
Horvat Ana, 19. rue Bergère, Paris.
36 din. naročnine i 10:50 din. podpore
sprejeli. **Režonja J. Arnes.** Od 1. marca
znova pošilamo Novine. **Prelec Emica,
6 Impasse Clemenceau, Brysur Mar-
ne (Seine et Oise).** Novine smo stavi-
li, dužna si ešče za letošnja 2 me-
seca 12 din. **Gomboc Marija** je za lan-
sko leto plačala, za letos nikaj, tak na
meše nemre nikaj ostati. Teh 12 din. nam
po pošti pošli. **Lang Jakob, Institution
Notre Dame.** Od sestre sprejeli 100
din. naročnine. **Delavec, Pavelpass
über Friedland, Meklenburg, Nem-
čija.** Dopis sprejeli, mogoče listino pi-
šeš, ne moremo ga pa objaviti, zato
ka si se ne podpisao. **Zrim Franc,
Kuzma.** Višešnje Marijine Liste pošlite
nazaj. Sprejeli naročnino iz Francije
od slededih: **Sukič Ana, La Bessyre**
69:75 din., **Herci France** 31 din., **Štemer
Adela, Eclaires** 100 din., **Škerbenta Ma-
rtin á Giraumont** 14 din., **Savruk Marija
St. Quen** 69:75 din., **Bunderla Franc,
ferme du Petit Virey.** Sprejeli 54:25
din. **Herci Franc, La Gruelle de St.
Victor.** Sprejeli 31 din.

Slovenski delavci!

Vsi v Franciji živeči Slovenci,
za vse informacije glede
potovanja v domovino
se obrnite na edino jugo-
slovensko agencijo **"PUTNIK"**
18. rue de la Michodière, PARIS II.
Vozne karte po najnižjih cenah!
Menjamo denar po najboljšem kursu!
Dopisujemo v slovenščini!

ZAHVALA

za vse dokaze, sočutja in so-
žalja, ki smo jih prejeli ob ža-
lostni smrti našega ljubljeneqa

Antona,

kakor tudi vsem domačim dek-
linam za prisrčno pozornost,
s katero so se trudile nam
lajšati bol, črniskim, kroškim
in satahovskim gasilcem, ki so
ga tako častno spremlili na zad-
nji poti, ter vsem ostalim naš
iskreni „Bog plačaj!“

Satahovci, 22. febr. 1939.

Rodbina Ružič.

POJDITE K JOZEFU!

Spisal: **Jožef M. Seigerschmied.**
Knjiga obsega 31 kratkih poljudno pi-
sanih beril ali premišljanj o sv. Jo-
žefu, ki so prav primerna za duhovno
branje, posebno še v mesecu marcu;
ki je posvečen sv. Jožefu. Sv. Cerkev
zelo časti sv. Jožefa in to čestjenje
tudi nam priporoča. Posebno v litanijah
sv. Jožefa je Cerkev modro na-
znanila vse, kar more v nas vzbuditi
čestjenje, ljubezen in veliko zaupanje
do tega ljubeznivega svetnika. V tej
knjigi najdeš vprav premišljevanja teh
litanij. Knjigo krasi mnogo zanimivih
zgodov, ki nam prepričevalno govore,
kako nam sv. Jožef rad pomaga v duš-
nih in telesnih potrebah. Preberi knjigo
in s še večjim zaupanjem se boš ok-
lenil velikega zavetnika sv. Jožefa. Ne-
kaj izrednega v tej knjigi je 51 lepih
slik, ki so posnete po starih bakrore-
zih in ponazorujejo vse življenje sv.
Jožefa. Na koncu so dodane litanije
sv. Jožefa in nekaj molitev ter zdiha-
jev k sv. Jožefu. — Knjiga ima pri-
ročno obliko in obsega 192 strani. Cena
je izredno nizka: broširan izvod stane
samo 10 din., vezan 15 din.; po pošti
2 din več. Založila jo je: Uprava Glas-
nika presv. Srca Jezusovega, Ljubljana,
Zrinjskega 9, kjer naj se naroča. Dobi
pa se tudi po knjigarnah.

Cepleno trsje raznovrst-
ne sorte se
kupi ugodno pri **FRANCU SERŠEN**
v VERZEU, banovinsko odobreni
trsntci. Cena po dogovoru.

Lepe, zdrave sadne cepike
dobite po nizkoj ceni kúpti v Gančani
p. Beltinci pri MAUČEC IVANI.
Cepike so razkúžene. Dobite jabolani,
grúške i slive razni znani imenitni vrst.
Cepike se odavlejo z dovoljenjom
Kralvske banske uprave.

Vino in sadjevec,
prvovrstno, sortirano od 60 litrov
naprej razposilja: Posestvo „GRIC“
pri Mariboru.

VCEPLENO TRSJE (stolne i
vinske sorte) z korenjom oda
TROJOK Stanislav, Lendavske
gorice hšt. 416.

Gorička zgodba.

Na Vukovom bregi nad Fic-
kinov hišov je pismonoša Janči
zajukvao: „Lobi, lobi, lobi.“ Te
napev so rabili pútarje, mesarje,
v najnovejšom časi pa so si ga
prisvojili tudi pismonoše. Lüdje
so ga že poznali i k tomi privadi-
dili. Da so čüli te glas, so vsi,
šteri so kaj pričakovali od svojih
domačih, znancov i prijatelov iz
tujine, šli vó i oddaleč s trnacov
spitavali: „Janči, ka mi nikaj ne-
mamo.“ I Janči je vse tolažo:
„Ne strina, vüjec, boter, ne, dnes
nikaj nega za Vas, Vaše pride
vütro. I strina i vüjec i boter so
se vračali razočarani v hišo, v
srca pa je le zažarela iskrica vü-
panja: „Znankar je kesno gori-
dao, vütro pa de gvüšno že tü.“

Fickin Majkeš so v petek
popodnevi sedeli v hiši pri stoli
i za južino jeli krüh i lük. Mati
pa so nekaj v kühinji posprav-
lali. Če ne bi bio ravno petek,
bi Majkeš gvüšno ne možili sa-
moga sühoga krüha i lüka, liki
bi stopili gor na „ram“ i si škrt-
noli malo sühoga „zavca“. Ali
petek je petek i oča Majkeš znajo
za cerkveno zapoved. Sküšnjavec
je toti šo parkrat okoli njih, ali
so se oni ne podali. Da je skü-
šnjava bila najhüša, so vrezali
vsigdar vekši falat lüka tak, da
so njim od genjenja skuze pri-
vrole na oči. Da so tak možili
lük, pa so si mislili: „Čakaj, ča-

kaj, ve si bom zato vütro vekši
falat „zavca“ vrezao.“

Iz teh mislih jih je prebúdo:
„Lobi, lobi, lobi.“ Včasi so znali,
ka je to pismonoša Janči. Odkar
so se njim sinovje razišli po sveti,
pismonoša Janči mora večkrat
okoli Vukovoga brega hoditi, oča
Majkeš pa iz Fickine grabe stopi-
ti do ceste. Zadnje čase so pa
bili že nekam zaskrbjeni, ar so
se njihovi dečki že dugo ne gla-
sili. Zato so zdaj, da so začüli
poštarov znak, naglo püstili na
stoli krüh i lük, z rokavom obri-
sali vüsta, vstanoli i šli vó. „Janči,
ali kaj maš za mene,“ so odda-
leč spitavali pismonošo. „Ja, ja,
stric, edna karta je prišla za Vas
i to s Talijanskoga.“ Oča Maj-
keš spočetka neso vervali Jančiji,
ar je Janči včasih znao za šalo
tudi farbat. Da so pa sprejeli
karto, so vidli, da je resan tak,
ar so tak kazali štemplje i pečat
na karti. Potem so pa čüli:
„Fiume, 2. februara 1939. —
Dragi domači! Nahajam se v
sunčnoj Italiji. Odtod sprejmite
Vi vsi, rodbina, sosedje, znanci i
prijatelje prisrčne pozdrave. Vili.“
Oča Majkeš so prečteli kar-
to ednok, dvakrat, trikrat i ne
so mogli razmiti. Ka naj to po-
meni? Vej je pa Vili pred krat-
kim sporočo, ka pride domo,
zdaj pa piše, da je na Talijan-
skom. Ka se je dönok dogodilo?

Šteli so pitati Jančija za
tanač, on je pa že leto daleč
doj po vesi i trobo svojo himno.

Majkeš so se vrnili v hišo i vča-
sijh pozvali mater: „Mat, stopi
no malo v hišo!“

Da so mati vstopili v hišo
i vidli, ka oča držijo v roki kar-
to, so včasi pitali: „Šteri pa te
piše: Tonek ali pa Vili?“ „Vili,
Vili, samo ka nekaj božnoga
piše. Znaš, ka je on na Talijan-
skom, mi ga pa domo čakamo.“
Da so mati to čüli, jih je včasi
strah zgrablo, žmetno jim je po-
stalo pri srca i naskori so prišlo
po licaj že prve skuze. „Ka se je
pa dönok zgodilo, ka je zdaj ta
odišeo?“ Starca sta se en čas
tanačivala, ali ne sta mogla raz-
vozlati skrivnosti. Večer so prišli
domo z dela drügi, pa nišče ne
mogoje prav pogoditi, ka naj bi
to pomenilo.

Doma so bili že vsi v skr-
beh. Pomali se je tudi po vesi
zvedelo, ka je Vili na Talijan-
skom. Tretji den v nedelo pa se
je te od zadeve gučalo že tudi na
placi pri cerkvi. Razne pozvane
i nepozvane strine i vüne so pri-
našale čüdne razlage: „Znankar
je kaj zakacao, pa je pobegno
prek granice. Bog zna, ka je
kaj včino.“ Spodobne pošte so
šle kak blisk i tudi resni lüdje
so začnoli že dvojiti: „Nika pa
je dönok na istini. Zdaj ga pa
znankar dugo nede domo, ali pa
mogoče spoj več ne.“ Par čed-
nejših je začnoli ugovarjati tem
neverjetnim vestem, ali so ostali
v menjšini. Da so se lüdje vra-
čali od meše, je bilo kak pribito:

„Fickin Vili je pobegno na Tali-
jansko i nigdar ga nede več nazaj.“

Doma so gratali vsi nekam
poparjeni. Mati so se na tihom
neprestano jokali, oča so v ža-
losti pozabili na „zavca na rami“,
drügi domači pa so posedavali
zaskrbeni okoli peči i premišla-
vali od toga, ka lüdstvo guči.
Mogli so se pomali vživlavati v
vse to. Tem bole, ka je Vili že
prle bio nekaj let v gimnaziji na
Talijanskom.

Drügi den, v ponedlek po-
podnevi, okoli pete vöre, pa je
vsa zasoplena priletela iz Mač-
kovec k Fickinim Kmetova Luj-
zika, vdrla v kühinjo i kričala:
„Strin, strin, ve pa gospod Vili
domo idejo. Vidla sem jih, kak
so doj s cuga stopili i pak na
poštni voz dali. Zdaj pa tam od-
zadaj idejo z ništérnimi našimi
lüdmi i si pogučavlejo.“ Lujzika
je ne mogla naprej gučati. Vsa
zasopla se vsela na kühinjski prag
i gledala strino, ka bo. Strina pa
so tudi nej znali, ka bi. Ne so
znali po vsem tom, ka se je za-
dnje dni vse gučalo, ali bi ver-
vali Lujziki, ali bi skuze točili
ali pa včasi kaj za Vilija pripra-
vili, če resan domo ide. Prišli so
tudi oča Majkeš i drügi domači
i vsi so se začüdeno gledali. Ka
pa te naj zdaj palik to pomeni?

Medtem pa se je Vili že
prikazao na Vukovom bregi i se
veselo spüščao v Fickino grabo.
Prle liki so mati mogli obrisati
skuze, je že stao pri vratih, od-

pro i vstopo. Vsi čakajoči so si
skoro oddehnoli, da so vidli, da
je ne bila prikazen, nego pravi
njihov Vili, živ, zdrav, nasmejan,
poleg toga pa je ešče boukše
vó vido, kak nigdar prle. Vsi so
bili srečni i veseli, ve je njuv pri-
šeo med svoje. Oča so se včasi
palik spomnili „zavca na rami“,
skočili gor i odrapnoli velki fa-
lat. Za Vilija mora biti dosta.
Da so ga nesli na sto, pa so se
obrnoli k Viliji i njemi etak pra-
vili: „Pojej, prle liki dobiš „zav-
ce“, nam moraš nekaj raztuma-
čiti.“ Držeč v rokaj velki falat
sühoga „zavca“ za Vilija, pove-
dali so njemi vso zgodbo od
razglednice s Talijanskoga, štera
je zbüdila telko straha pa tudi
telko prahü. Vili je pazno pos-
lüšao, vse bole se njemi je na-
berao smeh na vüstnicah, i da
so oča henjali, je prasno v smeh.
Nato njim pa raztolmačo: „Ar
slüžbüjem blizi talijanske granice,
mam stalno pravico, da lejko
idem prek granice, gda ščem.
Prle, liki sem šo domo, sem bio
v Fiumi i odtam poslao poz-
drave. Za kartov sem se tudi
jaz napoto proti domi.“

Da so oča, mati i drügi
domači to čüli, so se začnoli
sami sebi smejati i vsem tem
komedijam od talijanske razgled-
nice. Drügi den se je že tudi
cela fara, da je zaglednola Vili-
ja, smejale zgodbi talijanske karte,
naj bole pa ešče „begunec“ sam.
Grački Vili.